

DET EUROPÆISKE KONVENT

SEKRETARIATET

Bruxelles, den 16. december 2002 (19.12)
(OR. en)

CONV 459/02

WG VII 17

RAPPORT

fra: Arbejdsgruppe VII vedrørende EU's Optræden Udadtil
til: konventets medlemmer

Vedr.: **Endelig rapport fra Arbejdsgruppe VII vedrørende EU's Optræden Udadtil**

RAPPORT FRA ARBEJDSGRUPPE VII VEDRØRENDE EU'S OPTRÆDEN UDADTIL

DEL A

ANBEFALINGER

1. Traktatens artikler vedrørende EU's optræden udadtil samles

Gruppen er enig om, at de relevante artikler i de nuværende traktater, som dækker de forskellige aspekter af EU's udenrigspolitik, bør samles i en afdeling i den nye traktat, samtidig med at der fortsat skal være forskellige ordninger for forskellige politikområder.

2. Principper og mål

Der er meget bred enighed i gruppen om, at de grundlæggende principper og overordnede mål for EU's optræden udadtil bør fastlægges i traktaten, således at de står klart for offentligheden og EU's partnere. Gruppen er nået til enighed om følgende definition af "principper og mål" for EU's optræden udadtil:

Principper og mål for EU's optræden udadtil

1. *Unionens optræden på den internationale scene vil blive styret af og udformet for i resten af verden at fremme de grundlæggende værdier, der har ligget til grund for dens egen oprettelse, udvikling og udvidelse: demokrati, retsstatsprincipper, menneskerettighedernes og de grundlæggende rettigheders universalitet og udelelighed, principperne om menneskelig værdighed, lighed og solidaritet samt respekt for folkeretten i overensstemmelse med De Forenede Nationers pagt. Unionen vil bestræbe sig på at udvikle forbindelser og skabe partnerskaber med lande samt regionale eller internationale organisationer, der deler disse værdier. Den vil fremme multilaterale løsninger på fælles problemer, især inden for De Forenede Nationers rammer.*

2. *Den Europæiske Union vil fastlægge og gennemføre fælles politikker og EU-aktioner og vil arbejde for den højest mulige grad af samarbejde på alle områder i tilknytning til internationale forbindelser med henblik på:*

- a) at værne om Unionens fælles værdier, grundlæggende interesser, uafhængighed og integritet;*
- b) at konsolidere og styrke demokrati, retsstatsprincipper, menneskerettigheder og folkerettens principper;*
- c) at bevare freden, forebygge konflikter og styrke den internationale sikkerhed i overensstemmelse med principperne i De Forenede Nationers pagt;*
- d) at fremme en varig økonomisk og social udvikling i udviklingslandene med det hovedformål at udrydde fattigdommen, navnlig i lavindkomstlande;*
- e) at tilskynde til integration af alle lande i den internationale økonomi, herunder gennem gradvis afskaffelse af hindringer for international handel;*
- f) at udvikle internationale foranstaltninger til beskyttelse af miljøet og globale naturressourcer samt sikre bæredygtig udvikling;*
- g) at bistå befolkninger, lande og regioner, der står over for menneskeskabte katastrofer eller naturkatastrofer;*
- h) at fremme et internationalt system, der bygger på stærkere multilateralt samarbejde og god global governance.*

Gruppen anbefaler endvidere, at der for at sikre sammenhæng i EU's optræden udadtil og indadtil tages hensyn til disse principper og mål, når eksterne aspekter af EU's interne politikker tages op til overvejelse.

3. Strategiske mål og interesser

Når de overordnede principper og mål er fastlagt i traktaten, bør EU definere strategiske mål og interesser samt strategier, hvormed de kan forfølges aktivt. Gruppen anbefaler, at Det

Europæiske Råd definerer EU's strategiske mål og interesser for et særligt land/område, en specifik situation eller et specifikt emne og opstiller parametre som vejledning for EU's og medlemsstaternes optræden. Rådet (eksterne forbindelser) skal have til opgave at gennemføre disse strategiske mål og interesser. Det Europæiske Råd kan derefter med jævne mellemrum undersøge, i hvor høj grad målene og interesserne er blevet realiseret.

4. EU's kompetence til at indgå aftaler, der dækker spørgsmål, som hører under dets interne kompetence

Gruppen har noteret sig, at Domstolen implicit har anerkendt Fællesskabets eksterne kompetence, når det har været nødvendigt at indgå internationale aftaler for at gennemføre interne politikker eller som en afspejling af Fællesskabets interne kompetence på områder, hvor det har udøvet denne kompetence ved at vedtage sekundær ret. Gruppen er nået til meget bred enighed om følgende anbefalinger:

- det bør nedfældes i traktaten, at EU har kompetence til at indgå aftaler, der omhandler spørgsmål, som hører under dets interne kompetence
- den nye bestemmelse i traktaten bør endvidere præcisere, at Rådet bør træffe afgørelse om sådanne aftaler efter de samme afstemningsregler som dem, der anvendes for interne lovgivningsmæssige drøftelser om samme spørgsmål (sædvanligvis kvalificeret flertal).

Denne bestemmelse ændrer på ingen måde kompetencefordelingen mellem EU og medlemsstaterne.

5. Bedre sammenhæng og effektivitet mellem institutioner og aktører

For at sikre en bedre sammenhæng mellem de udenrigspolitiske beslutninger på den ene side og anvendelsen af instrumenter i forbindelserne udadtil på den anden side mener gruppen, at

man på ny bør se på de roller, den højtstående FUSP-repræsentant og kommissæren med ansvar for eksterne forbindelser har på nuværende tidspunkt. Gruppen har drøftet forskellige løsninger, der er gengivet i rapportens del A. På trods af de forskellige holdninger er der en bred tendens i retning af en løsning, hvor begge hverv udøves af "Europas repræsentant udadtil"¹.

Den person, der skal kombinere hvervet som højtstående repræsentant og kommissær for eksterne forbindelser,

- udpeges af Rådet i dets sammensætning af stats- og regeringscheferne, som træffer afgørelse med kvalificeret flertal, med godkendelse fra Kommissionens formand og tilslutning fra Europa-Parlamentet
- modtager direkte mandater fra og er ansvarlig over for Rådet for FUSP-spørgsmål. Vedkommende bør i sin egenskab af højtstående repræsentant have formel, men ikke eksklusiv initiativret. Når han/hun udøver sin initiativret på FUSP-området, afstår Kommissionen fra at tage et konkurrerende initiativ. Hans/hendes FUSP-initiativer og beslutninger vedrørende deres iværksættelse vil ikke først skulle godkendes af kommissærkollegiet. Beslutninger om FUSP-spørgsmål vil forsat skulle træffes af Rådet i henhold til de relevante procedurer. Vedkommende vil ikke få stemmeret i Rådet
- skal være fuldt medlem af Kommissionen og helst dens næstformand. I sin egenskab af kommissær for eksterne forbindelser fremsætter vedkommende forslag for kollegiet og deltager fuldt ud i dets beslutninger vedrørende de spørgsmål, der hører under den nuværende fællesskabskompetence, og de sædvanlige procedurer følges
- skal varetage EU's repræsentation udadtil og træde i stedet for den nuværende trojka.

En række medlemmer har gjort deres tilslutning til dette forslag afhængig af, at der findes en tilfredsstillende løsning på hele spørgsmålet om de institutionelle rammer. Gruppen er enig om, at dette emne har betydelige institutionelle følger og derfor bør drøftes i en bredere sammenhæng.

¹ Der er også blevet foreslået andre titler under drøftelserne, navnlig "EU's minister for udenrigsanliggender" og "EU's udenrigsminister". De fleste mener, at titlen "Europas repræsentant udadtil" har den fordel, at den ikke svarer til en titel, der også anvendes på nationalt plan.

6. Bedre sammenhæng og effektivitet i EU's optræden udadtil inden for de enkelte institutioner

Gruppen mener, at det for at gøre EU's optræden udadtil sammenhængende og effektiv bør det overvejes, hvordan hver enkelt institution fungerer. Følgende synspunkter har vundet stor støtte:

- der oprettes en specifik sammensætning for Rådet (eksterne forbindelser), der formelt er adskilt fra Rådet (almindelige anliggender); dette forhindrer ikke, at medlemsstaterne kan beslutte at være repræsenteret af den samme minister i begge rådssammensætninger. En betydeligt antal medlemmer går ind for, at den person, der fungerer som højtstående repræsentant, skal være formand for Rådet (eksterne forbindelser), men uden stemmeret.
- der bør oprettes en central enhed i Kommissionen, eventuelt næstformanden, som skal koordinere alle de eksterne spørgsmål, Kommissionen behandler (alle områder inden for eksterne forbindelser samt eksterne aspekter af interne politikker).

7. Bedre sammenhæng og effektivitet i tjenesterne

Der er bred enighed i gruppen om nogle anbefalinger af organisatorisk art, der har til formål at øge sammenhængen og effektiviteten, og som kan gennemføres uafhængigt af, hvilken løsning der vælges for den institutionelle ramme:

- oprettelse af en fælles tjeneste (Tjeneste for EU's Optræden Udadtil) bestående af tjenestemænd fra GD RELEX og fra Rådets sekretariat samt udstationeret personale fra de nationale diplomatiske tjenester. Hvis der oprettes en ny stilling som "Europas repræsentant udadtil" (se punkt 5), skal denne tjeneste fungere med referat til repræsentanten
- oprettelse af et diplomatisk akademi og en diplomatisk tjeneste på EU-plan, der skal fungere sideløbende med medlemsstaternes. Kommissionens delegationer bør

omdannes til EU-delegationer/ambassader med personale bestående af tjenestemænd fra Kommissionen og Rådssekretariatet samt udstationeret personale fra de nationale diplomatiske tjenester. Disse EU-delegationer/ambassader skal formelt fungere med referat til den person, der bestrider hvervet som højtstående repræsentant i forbindelse med spørgsmål vedrørende FUSP og med direkte referat til Kommissionen for de øvrige aspekter af EU's optræden udadtil.

8. Instrumenter og beslutningstagning

a) Instrumenter

For at fremme sammenhængen i brugen af EU's eksterne aktionsinstrumenter finder gruppen det hensigtsmæssigt at åbne mulighed for "fælles initiativer" fremsat af Europas repræsentant udadtil (eller den højtstående repræsentant) og Kommissionen.

b) Beslutningstagningen inden for FUSP

- Arbejdsgruppen fremhæver, at for at undgå faren for FUSP-inerti og tilskynde til en proaktiv FUSP-politik bør der gøres størst mulig brug af de nuværende bestemmelser om anvendelse af kvalificeret flertal og af bestemmelser, der giver mulighed for en vis fleksibilitet så som "konstruktiv afståelse".
- Endvidere anbefaler gruppen, at der indsættes en ny bestemmelse i traktaten om, at Det Europæiske Råd med enstemmighed kan beslutte at udvide anvendelsen af kvalificeret flertal inden for FUSP
- Flere medlemmer mener, at "fælles initiativer" bør godkendes med kvalificeret flertal.

c) Beslutningstagning inden for handelspolitikken

Der er bred støtte i gruppen til brug af kvalificeret flertal på alle områder inden for handelspolitikken, herunder tjenesteydelser og intellektuel ejendomsret, med forbehold af de nuværende harmoniseringsrestriktioner inden for de interne politikområder.

9. Udviklingssamarbejdspolitik

Gruppen anbefaler, at de administrative og juridiske instrumenter for forvaltning af EF's/EU's udviklingsprogrammer bør forenkles og udbygges ved hjælp af en betydelig begrænsning af antallet af regionale og sektorielle regler og en koncentration om strategisk programmering.

Der er stor tilslutning til at integrere den europæiske udviklingsfond (EUF) i EU's samlede budget, så den dermed bliver omfattet af de samme procedurer som dem, der gælder for andre områder af den finansielle bistand. En sådan integration skal ledsages af mere effektivitet og have fokus på fattigdomsbekæmpelsen i EU's udviklingsprogrammer generelt, uden at omfanget af bistanden til AVS-landene nedsættes.

Selv om gruppen erkender, at udviklingspolitikken forfølger særlige formål, der afspejles i principperne og målene for EU's optræden udadtil, understreger den, at det er nødvendigt at skabe sammenhæng mellem udviklingssamarbejde og andre aspekter af EU's optræden udadtil samt de eksterne aspekter af interne politikker, da udviklingsbistanden skal betragtes som et element i EU's globale strategi over for tredjelande.

10. Europa-Parlamentets rolle

Gruppen finder, at de nuværende bestemmelser i artikel 21 i TEU vedrørende FUSP er tilfredsstillende. De bør imidlertid suppleres således, at den person, der fungerer som højtstående repræsentant, inddrages i de opgaver, der er beskrevet i artikel 21 i TEU (høring om de vigtigste aspekter og grundlæggende valg samt orientering om udviklingen inden for FUSP).

Flere medlemmer mener endvidere, at Europa-Parlamentet i højere grad bør inddrages i handelspolitikken.

11. Finansiering af FUSP

Gruppen, som konstaterer, at FUSP's nuværende andel af EU-budgettet har vist sig at være

utilstrækkelig, og at de nuværende procedurer er for tunge til, at der kan ske en omgående finansiering af aktiviteter, anbefaler

- at FUSP tildeles tilstrækkelige midler af EU-budgettet til, at der kan reageres på uventede kriser eller nye politiske prioriteter på den internationale scene
- at den person, der fungerer som højtstående repræsentant, bør have en vis selvstændighed med hensyn til at kunne finansiere aktiviteter, der er nødvendige for udøvelsen af den pågældendes mandat. Specielt skal en effektiv mekanisme i EU-budgettet give den person, der fungerer som højtstående repræsentant, mulighed for i hastetilfælde at finansiere den indledende forberedelse af civile krisestyringsoperationer på grundlag af klare retningslinjer fra Rådet og betinget af en godkendelse fra PSC samt under overholdelse af de budgetlofter, budgetmyndigheden har fastlagt²
- at der indføres en større margen for ikke-allokerede udgifter i de vigtigste bistandsprogrammer til at reagere på uventede situationer
- at der indføres passende procedurer for, at der kan ske omgående udbetaling og handling i realtid.

12. Internationale aftaler

- Gruppen anbefaler, at den nye traktat kommer til at indeholde et enkelt sæt bestemmelser om forhandling og indgåelse af internationale aftaler, der angiver, at Rådet giver bemyndigelse til indledning af forhandlinger, udsteder forhandlingsdirektiver og indgår aftaler, og endvidere angiver, hvem der handler på EU's vegne afhængigt af aftalens indhold.
- Når aftalens anvendelsesområde hører under både det nuværende fællesskabsområde og de nuværende afsnit V og/eller VI i TEU, anbefaler gruppen, at det i videst muligt

² Der bør også afsættes midler til finansiering af krisestyringsoperationer, der indeholder et element af forsvar (se anbefalingerne fra arbejdsgruppe VIII).

omfang bør tilstræbes kun at indgå én enkelt aftale, og at Rådet træffer afgørelse om forhandlingsproceduren under hensyn til aftalens hovedformål og dens retsgrundlag. Rådet angiver i denne forbindelse også, hvem der fører forhandlinger på EU's vegne, dvs. den person, der fungerer som højtstående repræsentant, sammen med Kommissionen eller Kommissionen alene eller den højtstående repræsentant alene under overvågning af et udvalg.

13. Ekstern repræsentation

- Gruppen anbefaler, at EU, når det er relevant, skal arbejde på at få ændret internationale organisationers statutter, så EU kan blive medlem.
- Gruppen mener, at EU, når det er relevant, skal søge at opnå en formel status eller eventuelt fuldt medlemskab af relevante internationale særorganisationer, uden at dette berører medlemsstaternes status i disse organisationer.
- De af gruppens medlemmer, der tilhører euroområdet, fik tilslutning fra andre i deres støtte til, at euroområdet kun bør have én enkelt repræsentation i internationale finansielle institutioner, og anbefaler, at der findes en løsning med hensyn til koordineringen mellem én enkelt repræsentation og de forpligtelser, der påhviler medlemsstaterne.
- Gruppen er enig om, at medlemsstaterne i højere grad bør koordinere deres holdninger i internationale organisationer og konferencer med det formål at blive enige om EU-holdninger og en strategi til fremme af disse.
- Gruppen anbefaler, at EU, når der er fastlagt en EU-holdning, bør have én enkelt talsmand i internationale fora, når det er relevant.
- For at fremme synligheden og klarheden af samt kontinuiteten i EU's eksterne repræsentation over for tredjelande mener gruppen, at denne opgave bør overdrages den person, der fungerer som højtstående repræsentant, især i politiske dialogmøder.

DETALJERET RAPPORT FRA DRØFTELSENE

DEL B

I. Indledning

1. Arbejdsgruppen vedrørende EU's Optræden Udadtil har foretaget en systematisk gennemgang af spørgsmålene i dens mandat (CONV 252/02). Drøftelserne har fundet sted på baggrund af resultaterne af konventets plenardebat om EU's optræden udadtil (11. og 12. juli 2002) og det arbejdsdokument om spørgsmålet, som præsidiet har forelagt (CONV 161/02). Arbejdsgruppen har påhørt indlæg fra Chris Patten, kommissionsmedlem med ansvar for eksterne forbindelser, Javier Solana, generalsekretær for Rådet og højtstående repræsentant for FUSP, Pascal Lamy, kommissionsmedlem med ansvar for handelspolitik, Poul Nielson, kommissionsmedlem med ansvar for udviklingssamarbejde og humanitær bistand, og Pierre de Boissieu, vicegeneralsekretær for Rådet.
2. Gruppens drøftelser har været baseret på en generel erkendelse af, at EU har gjort store fremskridt som international aktør, og at dets rolle i årenes løb i stigende grad er blevet anerkendt på globalt plan. Samtidig bliver forventningerne stadig større både i og uden for EU. Udfordringerne i forbindelse med globaliseringen og staternes og regionernes øgede indbyrdes afhængighed kræver, at EU er en stærk og troværdig aktør på den internationale scene ikke kun i økonomisk, men også i politisk henseende. Det centrale spørgsmål har derfor ikke været, om EU har en rolle at spille, men hvordan det skal organisere sig for på effektiv og sammenhængende måde at fremme grundlæggende værdier, forsvare fælles interesser og bidrage til det overordnede mål, som er global fred, sikkerhed og bæredygtig udvikling.
3. Gruppen har holdt 8 møder, hvoraf et blev afholdt sammen med Arbejdsgruppe VIII vedrørende Forsvar, hvor spørgsmålet om civil krisestyring blev drøftet. Medlemmerne har forelagt en lang række skriftlige bidrag i form af arbejdsdokumenter, og sekretariatet har udarbejdet

en række dokumenter, der er blevet brugt som input til debatten (se listen i bilaget). Det anføres, at spørgsmål vedrørende forsvar er blevet behandlet i en særskilt arbejdsgruppe.

4. Den brede vifte af spørgsmål, som gruppen har gennemgået, kan indsættes under følgende generelle overskrifter:

- fælles interesser, mål og principper
- kompetencer
- sammenhæng og effektivitet i forbindelse med indsatsen ved hjælp af strukturer, instrumenter og beslutningsprocedurer
- internationale aftaler
- ekstern repræsentation og eksterne tjenester

II. Indledende bemærkninger

5. Under drøftelserne har medlemmer af gruppen fremført en række generelle bemærkninger. For det første er der en generel erkendelse af, at EU har meget at vinde ved en kollektiv optræden på den internationale scene. Det bliver mere og mere vanskeligt for de enkelte medlemsstater at præge den internationale udvikling, når de handler alene. Derudover har den europæiske integrationsproces ført til, at der er flere fælles interesser og værdier, som kræver en integreret tilgang på globalt plan, når de skal forsvares.
6. For det andet erkendes det, at kollektiv optræden på globalt plan i vid udstrækning afhænger af den politiske vilje og solidaritet blandt medlemsstaterne. Dette gælder navnlig udenrigspolitikken, som af mange anses for at være et centralt spørgsmål for den nationale suverænit. Det erkendes, at opfattelsen af internationale begivenheder undertiden er vidt forskellig i de enkelte lande, hvilket ofte fører til forskellige reaktioner eller forskellig intensitet i reaktionerne. Det er i denne forbindelse blevet understreget, hvor nyttige de mekanismer er, der fremmer konvergens mellem synspunkterne og en følelse af solidaritet.

7. Det er for det tredje blevet understreget, at optræden udadtil dækker en bred vifte af politikområder, at nogle områder er mere præget af divergerende nationale synspunkter end andre, og at nogle politikområder eller aktioner inden for visse internationale organisationer er mere velegnede for retlige instrumenter og retlig regulering end andre. Dette nødvendiggør forskellige ordninger og procedurer i forbindelse med EU's beslutningstagning og gennemførelse. Da der gælder forskellige ordninger og procedurer, er det afgørende at koordinere de forskellige politikker. Dette gælder navnlig hvad angår krisestyring og forsvarsspørgsmål.
8. For det fjerde erkendes det, at selv om der findes betydelige kollektive ressourcer på EU-plan, er de nationale ressourcer, som medlemsstaterne kan bruge internationalt - såvel finansielle som menneskelige - langt mere omfattende. Det er derfor blevet understreget, at den politiske beslutningstagning på europæisk plan bør sigte mod på sammenhængende vis at mobilisere hele viften af disponible ressourcer og at den bør fungere som katalysator for brugen af nationale ressourcer med henblik på gennemførelse af fælles EU-målsætninger.
9. For det femte mindes der om, at der er gjort betydelige fremskridt i de seneste år. Det er vigtigt, at man, når det overvejes, hvordan det nuværende system kan forbedres yderligere, identificerer succesfaktorerne og bygger videre på de fremskridt, der hidtil er gjort.

III. Fælles interesser, principper og målsætninger

10. Gruppen har drøftet, hvordan EU bedst kan identificere fælles interesser og opstille prioriteter for dets optræden på globalt plan. Gruppen har påpeget, at det er nødvendigt, at de tilgrundliggende principper og de generelle mål for alle områder af EU's optræden udadtil defineres bedre i traktaten, således at de klart fremgår for offentligheden og EU's partnere.
11. Gruppen har gennemgået et dokument fra sekretariatet, som indeholder et forslag til principper og mål for EU's optræden udadtil, baseret på den nuværende affattelse af traktaten, med hensyn til forskellige politikområder og anbefalinger, som medlemmer af gruppen har forelagt. Gruppen er nået til meget bred enighed om en tekst vedrørende "principper og mål", der er gengivet i del A i denne rapport, og anbefaler, at den optages i traktaten.

12. Der er enighed om, at der også skal tages hensyn til disse principper og mål, når eksterne aspekter af EU's interne politikker tages op til overvejelse, for at sikre konsekvens i EU's optræden udadtil og indadtil. Gruppen har anført, at disse principper og mål også skal ligge til grund for EU's forbindelser med nabolande og -regioner.
13. Under drøftelserne om denne teksts status er forskellige muligheder blevet forelagt. Nogle har foreslået, at tekstudkastet medtages i anden del af den fremtidige traktat. Andre mener, at det bør forblive et generelt vejledende baggrundspapir, indtil den endelige udgave af præsidiets forfatningstraktat foreligger.
14. Gruppen er i denne forbindelse enig om, at det vil være nyttigt, om man i en afdeling i den nye traktat samler de relevante artikler i de nuværende traktater, som dækker de forskellige aspekter af EU's udenrigspolitik. Dette ville ikke berøre muligheden for at have forskellige ordninger på forskellige politiske områder.
15. Så snart de overordnede principper og målsætninger er fastsat, vil det være lettere for EU at definere fælles interesser og at vedtage en strategi til at forsvare dem. Gruppen er af den opfattelse, at fælles interesser skal defineres kollektivt i Rådet. Muligheden af at give den person, der varetager hvervet som højtstående repræsentant for FUSP, større beføjelser med hensyn til fastlæggelse af EU's fælles interesser inden for udenrigspolitikken er også blevet nævnt. Gruppen har gjort opmærksom på Kommissionens rolle som forsvarer af de fælles interesser og går ind for at styrke dens rolle i denne henseende. Gruppen er enig om, at det er vigtigt at få indført en hensigtsmæssig mekanisme, som giver mulighed for på grundlag af generelle mål at identificere specifikke mål og interesser samt strategier, hvormed de kan følges aktivt.
16. Der er i denne forbindelse blevet mindet om Det Europæiske Råds rolle med hensyn til at definere principperne og de generelle retningslinjer. Medlemmerne har også understreget betydningen af Kommissionens årlige dokument om strategiske prioriteter og Rådets årlige debat om EU's udenrigspolitik samt arbejdet hermed i Europa-Parlamentet, som i praksis har

været langt mere vidtrækkende end den begrænsede rolle, det har fået tildelt i de nuværende traktater. Gruppen har også noteret sig de afgørelser, der blev truffet af Det Europæiske Råd i Sevilla om den flerårige tilrettelæggelse af Rådets arbejde, og den aktive rolle, Kommissionen spiller i forbindelse hermed. Det er endvidere blevet foreslået, at Det Europæiske Råd hvert år skal vedtage en strategiplan, som specifikt fastlægger EU's mål for dets optræden udadtil, som skal medtages i Rådets arbejdsprogram, og som skal være i overensstemmelse med Kommissionens årlige dokument om strategiske prioriteter. Rådet (eksterne forbindelser) skal varetage gennemførelsen af disse strategiske mål og interesser som fastlagt af Det Europæiske Råd.

IV. Kompetencer

17. Med hensyn til EU's kompetence inden for FUSP er det fastsat i traktaten, at medlemsstaterne aktivt og uforbeholdent støtter Unionens udenrigs- og sikkerhedspolitik i en ånd af loyalitet og gensidig solidaritet, samarbejder for at styrke og udvikle deres gensidige politiske solidaritet og afstår fra enhver handling, som strider imod Unionens interesser, eller som kan skade dens effektivitet som en sammenhængende faktor i internationale forbindelser. Medlemsstaterne er således forpligtet til at sikre, at nationale politikker er i overensstemmelse med de holdninger, der er vedtaget på EU-plan. Gruppen er enig om, at der ikke er behov for at opstille en liste over, hvilke beføjelser EU skal have på FUSP-området, og der mindes om, at traktaten ikke fastsætter nogen grænser for den potentielle rækkevidde og intensitet af en fælles politik på dette område. Inden for FUSP og inden for politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager (afsnit VI i TEU, RIA) giver traktaten på nuværende tidspunkt Rådet mulighed for at indgå aftaler på EU's vegne. Hvis EU udtrykkeligt får status som én juridisk person som foreslået af Arbejdsgruppe III, vil det blive klarere, at EU kan indgå aftaler på sit kompetenceområde.
18. Gruppen har noteret sig, at EF-traktaten tildelte Fællesskabet eksplicit kompetence i forbindelse med optræden udadtil, herunder også til at indgå internationale aftaler, og at Domstolen har anerkendt implicit ekstern fællesskabskompetence, når det har været nødvendigt at indgå internationale aftaler for at gennemføre interne politikker eller som en afspejling af dets

interne kompetence på områder, hvor det har udøvet denne kompetence ved at vedtage sekundær ret. Gruppen ser en fordel i at gøre Domstolens retspraksis eksplicit med henblik på at lette EU's optræden i en globaliseret verden, navnlig når det drejer sig om den eksterne dimension af interne politikker og optræden indadtil. Gruppen er derfor enig om, at det skal angives i traktaten, at EU har kompetence til at indgå aftaler, der omhandler spørgsmål, der henhører under dets interne kompetence, i henhold til samme afstemningsprocedure i Rådet som den, der anvendes til interne lovgivningsmæssige foranstaltninger (sædvanligvis kvalificeret flertal). Gruppen er enig om, at det ikke berører afgrænsningen af kompetencen mellem EU og medlemsstaterne, at dette udtrykkeligt fremgår af traktaten. Et medlem mener, at angivelsen heraf i traktaten ikke vil påvirke bestemmelserne om handelspolitik i Nice-traktaten. Hvad angår eksplicit ekstern kompetence har gruppen erkendt, at afgrænsningen af kompetencer mellem Fællesskabet og medlemsstaterne varierer fra politikområde til politikområde. Et medlem mener, at flere eksterne politikområder ligesom flere eksterne aspekter af interne politikområder bør henhøre under EU's enekompetence.

V. En sammenhængende og effektiv optræden

19. På trods af de forskellige kompetenceafgrænsninger mellem EU/Fællesskabet og medlemsstaterne, aktørernes forskellige roller (institutionernes og medlemsstaternes) og de forskellige beslutningsprocedurer på de forskellige områder er det helt afgørende at sørge for, at sammenhængen og effektiviteten i forbindelse med EU's optræden udadtil i videst mulig omfang øges.
20. Gruppen er enig om, at EU med henblik på at gøre sin indflydelse i internationale sammenhænge så stor som mulig skal bruge alle sine instrumenter - politiske såvel som økonomiske - på en koordineret måde, så de gensidigt styrker hinanden. Det blev også understreget, at en sammenhængende strategi vedrørende internationale anliggender øger EU's troværdighed i forhold til sine partnere. Det blev påpeget, at EU råder over et meget bredt spektrum af instrumenter og værktøjer: f.eks. programmer vedrørende teknisk og økonomisk samarbejde

med tredjelande, midler til humanitær bistand, midler til udvikling af samarbejdsprogrammer, ordninger med henblik på at nå til enighed om og iværksætte fælles diplomatiske aktioner, aktioner, der iværksættes af formandskabet og den højtstående repræsentant, værktøjer med sigte på konfliktforebyggelse, ordninger vedrørende indgåelse af forskellige typer bilaterale og multilaterale aftaler, forskellige handlemuligheder i internationale organisationer og multilaterale fora, og EU har for nyligt påbegyndt etableringen af en krisestyringskapacitet, herunder mulighed for at udsende mandskab på stedet. Endvidere kan mange af EU's interne politikker og foranstaltninger få konsekvenser for dets forbindelser med den øvrige verden.

21. På trods af de fremskridt, som er opnået i de seneste år, er gruppen af den opfattelse, at den nuværende arkitektur kan forbedres yderligere for at give mulighed for en mere koordineret anvendelse af de forskellige instrumenter. Der blev nævnt flere valgmuligheder under drøftelserne vedrørende strukturerne inden for institutionerne og forbindelserne mellem institutioner og aktører samt instrumenter og beslutningstagning.

a) Strukturer i og mellem institutionerne

22. Flere medlemmer har understreget betydningen af at etablere ordninger i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, som vil lette og tilskynde til en koordineret tilgang ved forberedelsen, overvejelserne, gennemførelsen og kontrollen i forbindelse med EU's optræden udadtil.
23. I den sammenhæng mener gruppen, at sikring af sammenhængen for så vidt angår EU's optræden udadtil er et ansvar, som deles af institutionerne og medlemsstaterne, når de handler inden for rammerne af EU. Behovet for mere effektive koordineringsmekanismer på nationalt plan er blevet understreget for at sikre, at de enkelte medlemsstater optræder mere konsekvent i forbindelse med arbejdet i de forskellige rådssammensætninger, Coreper, PSC, arbejdsgrupper og i komitologisammenhæng.
24. Gruppen har endvidere understreget betydningen af Det Europæiske Råds rolle ved fastlæggelsen af de generelle hovedlinjer og de strategiske retningslinjer for EU's udenrigspolitik og mener, at det er et helt centralt element for at sikre den overordnede sammenhæng af EU's optræden på den internationale scene.

25. For så vidt angår funktionsmåden i Ministerrådet, der har ansvaret for gennemførelsen af de hovedlinjer og generelle retningslinjer, som Det Europæiske Råd fastlægger, ser gruppen positivt på den beslutning, som Det Europæiske Råd i Sevilla traf om at oprette en rådssammensætning vedrørende "almindelige anliggender og eksterne forbindelser" med ansvar for spørgsmål i forbindelse med EU's optræden udadtil. Et stort antal medlemmer mener, at det vil være hensigtsmæssigt at gå videre og formelt adskille dimensionen "eksterne forbindelser" fra dimensionen "almindelige anliggender" og oprette to adskilte rådssammensætninger, hvilket ikke udelukker, at medlemsstaterne kan repræsenteres af samme minister i begge sammensætninger.
26. En lang række medlemmer mener, at formanden for Rådet vedrørende eksterne forbindelser skal være den person, der har hvervet som højtstående repræsentant, og som ikke længere skal bestride hvervet som generalsekretær for Rådet. Andre medlemmerne er enige i, at den højtstående repræsentants opgaver skal adskilles fra generalsekretærens, men er i tvivl om, hvorvidt vedkommende skal varetage formandskabet på Rådets samlinger. De mener, at denne specifikke opgave vil være vanskelig at forene med andre af denne persons opgaver, og at det ville være en for stor koncentration af ansvar hos én person. Nogle mener, at den demokratiske kontrollerbarhed i forbindelse med den højtstående repræsentants handlinger bedst kan sikres ved, at medlemsstaterne fortsat varetager formandskabet for Rådet. Andre ser ikke dette som et problem og peger på de fordele, som dette forslag ville have med hensyn til kontinuitet og konsekvens i arbejdet i Rådet (eksterne forbindelser), og at det ville betyde, at der tales med én stemme ved repræsentation. Gruppen er enig om, at dette spørgsmål også kunne tages op i en bredere institutionel kontekst på et senere tidspunkt.
27. Gruppen understreger betydningen af, at der i Kommissionen skal være en central enhed, som skal koordinere alle de eksterne anliggender i Kommissionens tjenestegrene, hvor de forskellige GD'er beskæftiger sig med eksterne anliggender, og hvor de interne politikker kan have en ekstern dimension. Gruppen er enig om, at dette hverv eventuelt kan betros til en af Kommissionens næstformænd.

28. For så vidt angår spørgsmålet om forbindelserne **mellem institutioner og aktører** har drøftelserne fokuseret på de roller, som bestrides af henholdsvis den højtstående repræsentant for FUSP og af kommissæren med ansvar eksterne forbindelser. Gruppen mener, at der er behov for en større indsats for at sikre sammenhæng mellem udenrigspolitiske afgørelser på den ene side og brug af instrumenter og politikudformning på området eksterne forbindelser på den anden side. Forskellige valgmuligheder er blevet forelagt³:
29. **En mulighed** består i at anbefale praktiske foranstaltninger med henblik på yderligere at styrke den højtstående repræsentants rolle og øge synergien mellem den højtstående repræsentants opgaver og Kommissionens rolle for så vidt angår eksterne forbindelser, idet deres funktioner holdes adskilt. Fortalerne for denne mulighed understreger, at oprettelsen af stillingen som højtstående repræsentant har gjort det lettere at definere og føre en mere proaktiv og effektiv udenrigspolitik. På grundlag af disse positive erfaringer mener de, at den højtstående repræsentants rolle bør styrkes, samtidig med at man øger synergien med Kommissionens arbejde. En række praktiske forslag er blevet fremsat:
- formelt at anerkende den højtstående repræsentants ret til at fremsætte forslag (ved siden af formandskabets, medlemsstaternes og Kommissionens ret til at fremsætte forslag);
 - at give den højtstående repræsentant tilstrækkelige midler til at gennemføre hans/hendes opgaver (se også nedenfor);
 - at den højtstående repræsentant deltager i alle Kommissionens møder vedrørende eksterne foranstaltninger (nogle har foreslået, at han/hun skal have status som "observatør" i kollegiet);
 - at mere skal udføres af den højtstående repræsentant og kommissæren med ansvar for eksterne forbindelser i fællesskab, herunder udarbejdelsen af fælles initiativer, der skal forelægges for Rådet (se også nedenfor) og fælles indlæg i forbindelse med Europa-Parlamentets plenarmøder;
 - at der skal være øget samarbejde mellem deres tjenester (navnlig for så vidt angår politiske analyser, fælles rapportering osv.), at tjenesterne eventuelt skal slås sammen på visse områder, og at der skal oprettes EU-delegationer/EU-ambassader.

Endvidere er det blevet foreslået, at hvervet som højtstående repræsentant adskilles fra hvervet som generalsekretær for Rådet for at give ham/hende mulighed for at koncentrere sig om FUSP-opgaverne. Nogle mener også, at den højtstående repræsentant skal være formand for Rådet (eksterne forbindelser) (se ovenfor).

³ Gruppen har noteret sig, at de specifikke ordninger for forsvarsspørgsmål drøftes i Arbejdsgruppe VIII.

30. Et betragteligt antal medlemmer mener, at tættere samarbejde, samtidig med at den højtstående repræsentant og kommissæren med ansvar for eksterne forbindelser fortsat bestrider to adskilte hverv, ikke vil være tilstrækkeligt til at sikre sammenhæng over hele linjen for så vidt angår EU's optræden udadtil. De mener, at der er behov for mere dristige institutionelle ændringer for at leve op til udfordringen om øget sammenhæng.
31. **En anden mulighed** er derfor blevet foreslået, nemlig at anbefale, at hvervet som højtstående repræsentant helt og holdent lægges ind under Kommissionen. Fortalerne for denne mulighed mener, at fællesskabsmetoden, der i mange år har ført til vellykkede resultater, navnlig for så vidt angår handelspolitikken, i videst mulig omfang bør indføres på alle områder i forbindelse med EU's optræden udadtil. Denne sammenlægning vil give EU ét enkelt center for politikudformning vedrørende dets optræden udadtil (herunder FUSP), der placeres i Kommissionen. Beslutningstagningen skal fortsat ligge hos medlemsstaterne via Det Europæiske Råd og Ministerrådet, som det nu er tilfældet for fællesskabsanliggender. Kommissionen skal være ansvarlig for iværksættelsen og gennemførelsen af politikken samt for den eksterne repræsentation på alle område i forbindelse med EU's optræden udadtil. Der skal være én enkelt forvaltning og fuld parlamentarisk kontrol. Denne sammenlægning skal ikke omfatte anliggender i forbindelse med ESFP, der vil være underlagt en anden ordning.
32. Et betragteligt antal medlemmer mener, at denne mulighed vil være den mest effektive løsning med henblik på at leve op til udfordringen om sammenhæng og konsekvens i EU's optræden udadtil. Samtidig har de noteret sig, at det muligvis ikke vil kunne opnås i denne fase, eftersom der ikke er konsensus blandt medlemsstaterne om at gøre udenrigspolitikken til et område med enekompetence/delt kompetence, som det er sket i forbindelse med den fælles handelspolitik. Fortalerne for denne løsning insisterer på, at dette fortsat skal være det langsigtede mål, men er af den opfattelse, at de i mellemtiden kan acceptere den tredje mulighed.
33. Den **tredje mulighed**, der er blevet forelagt som en kompromisløsning for at bygge bro mellem den første og den anden mulighed, består i at anbefale, at begge hverv (højtstående repræsentant og kommissær med ansvar for eksterne forbindelser) skal udøves af én person med titlen "Europas repræsentant udadtil"⁴. Vedkommende udpeges af Rådet (stats- og regeringscheferne), der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, med godkendelse fra Kommissionens formand og tilslutning fra Europa-Parlamentet.

⁴ Det er også blevet foreslået andre titler i løbet af drøftelserne, navnlig "EU's minister for udenrigsanliggender" og "EU's udenrigsminister". De fleste mener, at titlen "Europas repræsentant udadtil" har den fordel, at den ikke svarer til en titel, der også anvendes på nationalt plan".

"Europas repræsentant udadtil" vil modtage direkte mandater fra og være ansvarlig over for Rådet for FUSP-spørgsmål og samtidig være fuldt medlem af Kommissionen, helst med status som næstformand. Ved at kombinere den højtstående FUSP-repræsentants opgaver med de opgaver, som på nuværende tidspunkt udføres af kommissæren med ansvar for eksterne forbindelser, vil "Europas repræsentant udadtil" sikre sammenhæng mellem EU's udenrigspolitik og de konkrete foranstaltninger og instrumenter, som EU kan gøre brug af i forbindelse med sin optræden udadtil.

34. Fortalere for denne mulighed erkender, at der for så vidt angår afgørelser og aktioner under FUSP kræves en tæt forbindelse med medlemsstaterne gennem Rådet. De mener derfor, at procedurerne i forbindelse med på den ene side anliggender, der hører ind under FUSP, og på den anden side fællesskabsanliggender, fortsat bør være forskellige. "Europas repræsentant udadtil" vil i sin egenskab af højtstående repræsentant have den formelle, men ikke den eksklusive initiativret i Rådet. Når vedkommende udøver sin initiativret vedrørende FUSP, skal Kommissionen afstå fra at tage et konkurrerende initiativ. Hans/hendes FUSP-initiativer og afgørelser med henblik på at iværksætte dem skal ikke først godkendes af kommissærkollegiet. Afgørelser vedrørende FUSP-anliggender skal fortsat træffes i Rådet i overensstemmelse med de procedurer, der er fastlagt for dette politikområde (se nedenfor). Han/hun vil ikke have stemmeret i Rådet. For så vidt angår anliggender, der på nuværende tidspunkt hører ind under Fællesskabets beføjelser, skal "Europas repræsentant udadtil" i sin egenskab af kommissær med ansvar for eksterne forbindelser forelægge forslag for kollegiet og fuldt ud deltage i kollegiets afgørelser. Afgørelser i kollegiet skal træffes ifølge de almindelige procedurer, som gælder nu (flertalsafgørelser). "Europas repræsentant udadtil" skal varetage EU's eksterne repræsentation og træde i stedet for den nuværende trojka.
35. Med hensyn til omfanget af de opgaver, som "Europas repræsentant udadtil" skal have ansvar for, er der blevet foreslået følgende ordninger. Han/hun skal have en række stedfortrædere/assistenter i forbindelse med FUSP eller særlige repræsentanter med specifikke/tematiske

ansvarsområder, som udpeges af Rådet efter forslag fra "Europas repræsentant udadtil" og arbejder under vedkommendes myndighed. Samtidig vil der være en opgavefordeling blandt Kommissionens medlemmer for så vidt angår porteføljer med relation til fællesskabsaspekterne af indsatsen udadtil, sådan som det er tilfældet på nuværende tidspunkt. Nogle medlemmer er af den opfattelse, at vedkommende bør bistås af to stedfortrædere (en for FUSP-anliggender og en for hvervet som kommissær).

36. For så vidt angår de organisatoriske aspekter af tjenesterne er det den generelle holdning, at unødvendig overlapning af tjenesterne i videst mulig omfang bør undgås. Den fremherskende holdning er, at der bør oprettes en fælles tjeneste bestående af tjenestemænd fra GD RELEX, tjenestemænd fra Rådets sekretariat og udstationeret personale fra de nationale diplomatiske tjenester. Denne tjeneste skal arbejde med referat til "Europas repræsentant udadtil", hvis dette hverv bliver oprettet. Det er også blevet foreslået at omdanne Kommissionens nuværende delegationer til EU-delegationer/ambassader.
37. De, der har betænkeligheder i forbindelse med denne valgmulighed, rejser tvivl om, hvorvidt den er forenelig med kollegialitetsprincippet, og mener, at ansvarsområdet er for omfattende til en person.
38. Gruppen peger på Det Europæiske Råds dominerende rolle i forbindelse med fastlæggelse af sigtet med og de overordnede retningslinjer for EU's udenrigspolitik og Ministerrådets centrale rolle i forbindelse med gennemførelsen heraf. På dette grundlag er en **fjerde mulighed** blevet fremlagt, der går ud på at oprette en post som "EU-udenrigsminister", der skal fungere med direkte referat til formanden for Det Europæiske Råd, og som samtidig skal varetage den højtstående repræsentants og kommissæren for eksterne forbindelsers funktioner. Den pågældende skal varetage formandskabet i Rådet (eksterne forbindelser). Ifølge denne mulighed vil en sådan EU-udenrigsministers arbejde blive understøttet af operative foranstaltninger for at sikre effektiviteten og sammenhængen i de politikker, Det Europæiske Råd og Rådet vedtager. Målet skal være at øge sammenhængen mellem de retningslinjer for politikken, Rådet vedtager, og Kommissionens operative ansvar i forbindelse med indsatsen udadtil uden at berøre den kompetence, der er overdraget til de enkelte institutioner.

39. En række medlemmer af gruppen erkender, at der kan være en forbindelse mellem en reform af den højtstående repræsentants og kommissæren for eksterne forbindelsers funktioner og tilrettelæggelsen af formandskabet for Det Europæiske Råd. Gruppen har dog noteret sig, at tilrettelæggelsen af Det Europæiske Råds arbejde har mere vidtgående institutionelle følger, der vil skulle drøftes på et plenarmøde.
40. Efter drøftelserne og på trods af de forskellige synspunkter har den fremherskende tendens været, at der bør oprettes en stilling som "Europas repræsentant udadtil" som beskrevet under tredje mulighed. På grund af dette spørgsmåls institutionelle relevans har nogle medlemmer ønsket at lade deres tilslutning afhænge af, at der nås frem til tilfredsstillende løsninger på hele spørgsmålet om de institutionelle rammer.

b) Instrumenter og beslutningstagning

41. Ud over strukturelle ændringer inden for og mellem institutionerne mener medlemmerne, at der vil kunne opnås øget sammenhæng gennem instrumenter og beslutningstagning:
- med henblik på at øge sammenhængen har gruppen gennemgået anvendelsen af instrumenter, der omfatter forskellige politikområder, både FUSP og andre aspekter af indsatsen udadtil.
 - for så vidt angår indsatsens effektivitet har gruppen gennemgået beslutningsprocedurerne inden for FUSP og på Fællesskabets politikområder.
42. Gruppen har noteret sig, at Arbejdsgruppe IX, der har behandlet forenkling af instrumenter og beslutningsprocedurer, har anbefalet, at retsakter inden for rammerne af FUSP skal have form af afgørelser/beslutninger.
43. Alle medlemmer er enige om, at det er vigtigt for EU at have en dynamisk udenrigspolitik, der giver mulighed for omgående reaktion på en international udvikling. I den forbindelse er behovet for at kunne reagere i realtid blevet understreget. De har bekræftet, at det er bestemmende for evnen til at handle i forbindelse med et udenrigspolitisk spørgsmål, at der er politisk vilje og sammenfaldende synspunkter medlemsstaterne imellem.

44. Gruppen har påpeget, at afstemningsprocedurer, og efterfølgende brugen af kvalificeret flertal, er blevet indført på politikområder, der bygger på lovgivning og harmonisering af love. FUSP er ikke et politikområde, hvor der sker fremskridt gennem lovgivning, og er således mindre egnet til brugen af kvalificeret flertal. Gruppen er dog enig om, at kvalificeret flertal kan være et instrument, der kan bruges som sidste udvej til at komme ud af en fastlåst situation, hvilket kan have en positiv virkning for muligheden for at opnå konsensus i Rådet. Det er i den sammenhæng blevet påpeget, at Rådet selv på fællesskabspolitikområder kun yderst sjældent foretager afstemninger. Endvidere har gruppen bekræftet, at den nuværende traktat allerede giver mulighed for at bruge kvalificeret flertal i forbindelse med FUSP inden for rammerne af fælles strategier og for afgørelser om gennemførelsen af fælles aktioner og fælles holdninger, selv om disse muligheder ikke har været anvendt i praksis inden for rammerne af fælles strategier.
45. En lang række medlemmer har tilføjet, at det nuværende behov for enstemmighed begrænser Unionens evne til at handle, og at det resulterer i en politik, der er styret af den mindst ambitiøse holdning. De frygter, at faren for FUSP-inerti øges, hvis kravet om enstemmighed fastholdes i en udvidet Union. For at løse dette problem går et betragteligt antal medlemmer ind for en udvidet anvendelse af kvalificeret flertal i FUSP. Mange går ind for at indføre kvalificeret flertal som en generel regel (uden at dette berører afgørelser på det militære område eller forsvarsområdet), idet de mener, at alene det forhold, at beslutninger træffes med kvalificeret flertal, vil udløse en højere grad af konsensus i Rådet. Nogle medlemmer giver imidlertid udtryk for den opfattelse, at udenrigspolitiske spørgsmål ikke er egnet til beslutningstagning ved afstemning, da det vil være vanskeligt for en medlemsstat at komme i en mindretalsposition i et spørgsmål, som netop vedrører dets nationale interesser. Nogle påpeger, at kvalificeret flertal i forbindelse med FUSP også vil øge tredjelandes opmærksomhed omkring intern uenighed i EU og således gøre FUSP mindre effektiv. Nogle foreslår, at den første betænkelighed kan imødegås ved at indføre en nødbremse, der kan sætte medlemsstaterne i stand til under ekstraordinære omstændigheder at påberåbe sig en vital national interesse for at forhin- dre en afstemning og overlade afgørelsen til Det Europæiske Råd, og andre medlemmer foreslår en beskyttelsesklausul efter samme mønster som den, der findes i den nuværende artikel 23, stk. 2, i TEU. Atter andre mener, at dette ville være til hinder for en hurtig beslutningstagning i forbindelse med FUSP.

46. Trods disse forskellige holdninger går gruppen generelt ind for en bedre udnyttelse af de eksisterende bestemmelser om kvalificeret flertal. Gruppen har noteret sig, at der endnu ikke er konsensus om yderligere udvidelse af brugen af kvalificeret flertal, men er enig om, at den fremtidige traktat bør indeholde en bestemmelse, der giver mulighed for, at Det Europæiske Råd kan beslutte at udvide (med enstemmighed) anvendelsen af kvalificeret flertal i forbindelse med FUSP. Dette vil fremme fleksibiliteten og udviklingen af en stærkere FUSP.
47. For så vidt angår sammenhæng og effektivitet er det blevet noteret, at instrumentet "fælles strategier", der blev indført med Amsterdam-traktaten, og som skal dække fællesskabspolitik, RIA og FUSP, i praksis ikke er blevet anvendt ret ofte, og at udformningen af sådanne fælles strategier har gjort, at de ikke har fået den tilsigtede virkning. Flere medlemmer er skuffede over, at muligheden for øget anvendelse af kvalificeret flertal, der er blevet indført med etableringen af fælles strategier, ikke er blevet anvendt i praksis. Betydningen af et sådant instrument, uanset om det specifikt benævnes fælles strategi, er imidlertid blevet fremhævet som et konkret og operationelt værktøj til sikring af en integreret tilgang i forbindelse med EU's optræden udadtil og til sikring af, at alle indsatsinstrumenter uanset art (handelsmæssige, udviklingsmæssige, vedrørende indvandring etc.) anvendes i overensstemmelse med den fælles strategi, så snart denne er fastlagt. Nogle mener, at der er mulighed for effektivitetsforbedringer, hvis Rådet, og ikke Det Europæiske Råd, vedtager strategier af denne art. Gruppen har noteret sig, at Arbejdsgruppe IX anbefaler, at fælles strategier - ligesom de øvrige FUSP-instrumenter - retligt skal udformes som "afgørelser" i den kommende traktat.
48. Gruppen har drøftet muligheden - der også er blevet taget op af den højtstående repræsentant Javier Solana og kommissær Chris Pattern - for at indføre en ny type initiativer med henblik på EU's optræden udadtil. Et fælles initiativ, der ville bestå i en fremgangsmåde, der integrerer de udenrigspolitiske aspekter og instrumenter vedrørende forbindelserne udadtil, kunne forelægges af "Europas repræsentant udadtil" (eller af den højtstående repræsentant) og Kommissionen. Det er derfor blevet understreget, at denne nye form for initiativ kunne anvendes uanset de institutionelle løsninger. Disse forslag kan tage sigte på EU's forbindelser med et bestemt land eller en bestemt region, eller de kan antage en mere tematisk form. Det fælles forslag skal forelægges til vedtagelse i Rådet og gennemføres af de forskellige institutioner/aktører på deres kompetenceområder.

49. Flere medlemmer kan støtte anvendelse af kvalificeret flertal i Rådet, når det får forelagt denne form for fælles initiativer. Der er bred enighed om, at sådanne fælles initiativer sandsynligvis vil afspejle en fælles interesse i EU og i videst muligt omfang blive bakket op af de enkelte medlemsstater. Et medlem har givet udtryk for, at en udvidet anvendelse af kvalificeret flertal i forbindelse med denne type forslag kun kan accepteres, såfremt fælles initiativer bliver forelagt af en højtstående repræsentant, hvis opgaver ikke kombineres med dem, der varetages af kommissæren med ansvar for eksterne forbindelser, og af Kommissionen.
50. Der er også blevet nævnt andre muligheder for at reducere de negative virkninger af den generelle regel om enstemmighed. Blandt disse muligheder er der en øget anvendelse af "konstruktiv afståelse", hvilket vil være i tråd med en øget politisk solidaritet. Medlemsstaterne bør ikke modsætte sig en EU-indsats, med mindre deres vitale nationale interesser er på spil. Det er blevet påpeget, at anvendelsen af konstruktiv afståelse ikke bør fritage en medlemsstat fra pligten til at afstå fra enhver handling, der er i modstrid med EU's interesser, eller som vil kunne hæmme EU's effektivitet på den internationale arena. Der er gjort opmærksom på, at konstruktiv afståelse kan ses som en måde til at bidrage til opnåelse af konsensus og opbygning af gensidig tillid.
51. Nogle medlemmer mener, at operationelle samarbejdsformer mellem et begrænset antal medlemsstater som en "koalition af dem, der ønsker det" med henblik på at fremme specifikke operationelle foranstaltninger som led i gennemførelsen af rådsafgørelser vil kunne bidrage til at styrke FUSP.
52. For så vidt angår effektiviteten i forbindelse med handelspolitikken har gruppen noteret sig bemærkningerne fra kommissær Pascal Lamy om, at ikke alle områder vedrørende handel er omfattet af beslutningstagning ved kvalificeret flertal på trods af, at handelspolitik er et område, hvor EF/EU har enekompetence, og hvor der for nogle aspekters vedkommende er delt kompetence. Dette specielle forhold opfattes som en hindring for EU's effektivitet i multilaterale og bilaterale handelsforhandlinger. I arbejdsgruppen er der en omfattende støtte til at bruge kvalificeret flertal på alle områder af handelspolitikken, herunder tjenesteydelser og intellektuel ejendomsret, uden at dette berører de nuværende restriktioner med hensyn til harmonisering på interne politikområder. Nogle medlemmer ønsker at bevare bestemmelserne vedrørende disse aspekter af handelspolitikken samt de nuværende kompetenceafgrænsninger som fastsat i Nice-traktaten.

53. Gruppen har drøftet det hastende behov for en klar redegørelse for formålet med EF's/EU's udviklingssamarbejdspolitik, og den rolle den skal spille, både i forhold til medlemsstaternes udviklingssamarbejdspolitikker og i forhold til andre eksterne politikker. For at forbedre effektiviteten og sammenhængen i udviklingssamarbejdspolitikken, som er en kompetence, der er komplementær i forhold til medlemsstaternes kompetence, er det blevet understreget, at målsætningerne med EF's/EU's udviklingssamarbejdsprogrammer bør tydeliggøres yderligere, samtidig med at merværdien af EF/EU-aktiviteterne for at sikre fattigdomsbekæmpelse garanteres. De administrative og retlige instrumenter til forvaltning af EF's/EU's udviklingsprogrammer bør forenkles og forbedres, idet der bør foretages en betydelig reduktion af antallet af regionale og sektorielle forskrifter. Gruppen har understreget betydningen af at bekræfte, at udryddelse af fattigdom er den centrale målsætning for EU's udviklingssamarbejdspolitik, samt betydningen af at rette indsatsen mod lavindkomstlandene. Nogle har understreget, at fremme af og respekt for menneskerettigheder spiller en central rolle. Fokus for EF/EU-programmerne bør derfor ændres for at afspejle denne målsætning, og afgørelser om ressourcetildeling bør følgelig træffes som led i en langsigtet strategisk tilgang på grundlag af objektive kriterier vedrørende fremme af udviklingen.
54. Nogle har argumenteret for, at beslutningstagningen på EU-plan i højere grad skal omfatte anvendelsen af støtte på nationalt plan. EF/EU-midlerne udgør en betragtelig del af den samlede globale bistand (10%), men de beløb, der betales over medlemsstaternes nationale budgetter, udgør en endnu større del (45%), således at der i alt er tale om 55% af ODA på verdensplan. De nuværende ordninger og afgrænsninger af kompetencen fører ofte til en situation, hvor EU står som den sekstende donor efter EU-medlemsstaternes donorprogrammer. Dette øger behovet for snævert samarbejde og komplementære aktiviteter for at forbedre effektiviteten af den samlede EU-bistand (finansieret over EU's budget og nationalt) og begrænsning af risikoen for aktiviteter, der overlapper hinanden. Medlemsstaterne bør bestræbe sig på at nå frem til en fælles holdning eller et fælles synspunkt i de internationale fora, hvor den internationale udviklingspolitik udarbejdes. Medlemsstaterne bør fortsat udøve deres ansvar i internationale udviklingsorganisationer i overensstemmelse med deres medlemskab, men bør respektere de fælles holdninger vedrørende politikkerne, som EU vedtager.
55. Gruppen erkender, at udviklingspolitikken har specifikke formål, der afspejler sig i de foreslåede principper og mål for EU's optræden udadtil, men understreger også behovet for at sikre sammenhæng mellem udviklingssamarbejde og andre aspekter af EU's optræden udadtil,

eftersom udviklingsbistand anses for et element i EU's samlede strategi over for tredjelande. Det er ligeledes vigtigt at sikre, at alle EU's interne og eksterne politikker støtter hinanden indbyrdes og er sammenhængende. Gruppen har noteret sig en bemærkning fra kommissær Poul Nielson om, at udformningen af politikker på EU-plan i højere grad skal forpligte medlemsstaterne, når de gennemfører foranstaltninger på nationalt plan, hvis EU's udviklingspolitik skal være mere effektiv.

56. Det er en omfattende støtte til at integrere Den Europæiske Udviklingsfond (EUF) i Fællesskabets budget og således lade den blive omfattet af de samme procedurer som andre områder af Fællesskabets finansielle bistand. En sådan integration skal ledsages af forbedret effektivitet og forbedret fokus på fattigdom i EF's udviklingsprogrammer. Det er også blevet påpeget, at en sådan integration i budgettet bør tilrettelægges på en sådan måde, at det under ingen omstændigheder fører til en reduktion af omfanget af den bistand, der ydes AVS-landene.
57. Gruppen har endvidere noteret sig de specifikke forhold i forbindelse med humanitær bistand, hvor principperne om uafhængighed og upartiskhed finder anvendelse, ikke blot på grund af internationale forpligtelser, men også for at sikre, at bistanden leveres effektivt og uden yderligere livsfare for dem, der bringer den frem.

c) Finansiering af FUSP

58. Gruppen er enig om, at effektiviteten af FUSP er nært knyttet til spørgsmålet om tilstrækkelige ressourcer, både for så vidt angår omfang og procedurer. Den nuværende FUSP-del af budget har vist sig at være utilstrækkeligt til at gennemføre aktioner, som er blevet anset for nødvendige som støtte for EU's udenrigspolitik, og de nuværende procedurer er for tunge til, at der kan ske en omgående finansiering af aktiviteterne. En tilstrækkelig budgetmæssig smidighed både hvad angår omfang og procedurer er nødvendig for at sætte EU i stand til at handle omgående og i tilstrækkeligt omfang. Der er kraftig støtte i gruppen til en forenkling og forbedring af det nuværende system, idet det i højere grad skal svare til EU's behov. Eksemplet med finansiering af særlige repræsentanter er navnlig blevet nævnt, og det er blevet

understreget, at de nødvendige bevillinger til disse repræsentanter bør foretages over Fællesskabets budget, om muligt under anvendelse af hurtigere procedurer. Det er også blevet foreslået, at der bør være en større margen for så vidt angår ikke-allokerede udgifter (5-10%) i de vigtigste støtteprogrammer for at give EU mulighed for at handle straks for at reagere på uventede kriser eller nye politiske prioriteringer.

59. Gruppen er af den opfattelse, at den person, som fungerer som højtstående repræsentant, skal have større indflydelse på anvendelsen af FUSP-delen af budgettet, og at den pågældende skal have mulighed for at foreslå initiativer. Nogle foreslår, at den pågældende skal have en vis selvstændighed i forbindelse med finansiering over Fællesskabets budget af aktiviteter, der anses for nødvendige for opfyldelsen af repræsentantens mandat. Nogle medlemmer foreslår, at den pågældende får en sådan selvstændighed i forbindelse med en bestemt, begrænset del af FUSP-budgettet. Gruppen har ikke mindst noteret sig, at der er behov for at etablere en effektiv mekanisme inden for rammerne af Fællesskabets budget, som giver den person, som fungerer som højtstående repræsentant, mulighed for i hastende tilfælde at finansiere foranstaltninger til forberedelse af civile krisestyringsoperationer. Anvendelsen af disse midler bør bygge på klare retningslinjer fra Rådet og være betinget af en godkendelse i PSC, og den bør overholde de budgetlofter, som budgetmyndigheden har fastsat⁵. Gruppen har noteret sig de nuværende procedurer i forbindelse med humanitær bistand, hvor beslutningsmyndigheden i et vist omfang er overdraget til direktøren for ECHO/kommissæren. Gruppen har endvidere noteret sig Kommissionens oplysninger om en hurtig reaktionsmekanisme med henblik på en hurtig krisestyringsindsats. Gruppen er desuden enig om, at budgetforvaltningsaktiviteterne fortsat skal gennemføres i Kommissionens tjenestegrene, at enhver form for unødvendig overlappning bør undgås, og at principperne om budgetkontrol og decharge desuden fortsat bør finde anvendelse.

d) Europa-Parlamentets rolle

60. For så vidt angår Europa-Parlamentets rolle i forbindelse med FUSP har gruppen noteret sig, at de nuværende bestemmelser i artikel 21 i TEU kræver høring om de vigtigste aspekter og grundlæggende valg samt underretning om udviklingen af FUSP. Den er enig om at supplere denne artikel med henblik på formelt at inddrage den person, der bestrider hvervet som højtstående repræsentant, i disse opgaver. Endvidere er gruppen enig om, at der bør sikres regelmæssig udveksling af synspunkter mellem Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter om FUSP-anliggender.

⁵ Der skal også afsættes midler til finansiering af krisestyringsoperationer, der indeholder et forsvarsmæssigt element (jf. anbefalingerne fra Arbejdsgruppe VIII).

61. For så vidt angår handelspolitikken mener flere medlemmer, at Europa-Parlamentet bør indtages i øget omfang, og henviser i den sammenhæng til rapporten fra Arbejdsgruppe III.

VI. Internationale aftaler

62. Gruppen har noteret sig betydningen af arbejdet i Arbejdsgruppe III vedrørende Status som Juridisk Person og dets relevans for emnet vedrørende den eksterne repræsentation. Den minder om konventets støtte til anbefalingen om udtrykkeligt at give Den Europæiske Union status som én enkelt juridisk person. Det er endvidere blevet bemærket, at hvis bestemmelserne om EU's optræden udadtil bliver samlet i en afdeling i traktaten (se punkt 14), vil det være nyttigt at have bestemmelser, og helst kun én enkelt bestemmelse, om forhandling og indgåelse af internationale aftaler, der angiver, hvem der handler på EU's vegne i disse tilfælde. Denne bestemmelse/disse bestemmelser kunne som anbefalet af Arbejdsgruppe III angive, at Rådet give bemyndigelse til indledning af forhandlinger, udsteder forhandlingsdirektiverne og indgår aftalerne. Dette vil ikke nødvendigvis kræve ændringer i de enkelte proceduremæssige ordninger afhængigt af, hvilket emne aftalen dækker. Nogle medlemmer går ind for, at Europa-Parlamentet skal afgive samstemmende udtalelse vedrørende alle internationale aftaler, herunder aftaler vedrørende international handelspolitik (dvs. udelukkelse af den nuværende undtagelse i artikel 300, stk. 3, i TEF).
63. For så vidt angår ledelsen af forhandlingerne vil den nuværende artikel 300 i TEF finde anvendelse, hvis den pågældende aftale udelukkende hører under det nuværende fællesskabsområde, og artikel 24 og 38 i TEU ville finde anvendelse, hvis aftalen alene hører under de nuværende afsnit V eller VI. Hvis en aftales anvendelsesområde hører under såvel det nuværende fællesskabsområde som afsnit V og/eller VI i TEU (også betegnet som "cross-pillar mixity"), mener gruppen, at man kan vælge enten at indgå to forskellige aftaler eller én enkelt aftale, og anbefaler, at målet bør være at indgå én enkelt aftale, hvor det er muligt. I dette sidstnævnte tilfælde træffer Rådet afgørelse om proceduren for forhandling og indgåelse af aftalen på grundlag af aftalens hovedformål og retsgrundlag. I den forbindelse angiver Rådet, hvem der skal føre forhandlingerne på vegne af EU: f.eks. den person, der udøver hvervet som højtstående repræsentant, sammen med Kommissionen eller Kommissionen eller den højtstående repræsentant alene under overvågning af et udvalg.

VII. Tjenester og ekstern repræsentation

64. Med hensyn til tjenesternes organisatoriske aspekter mener gruppen, at der kan nås til enighed om en række anbefalinger uafhængigt af institutionelle løsninger på højeste niveau. Den er enig om, at overlapning af tjenesterne skal undgås. Med hensyn til den person, der varetager hvervet som højtstående repræsentant, er gruppen enig om, at det er vigtigt, at han/hun har tilstrækkeligt personale til sin disposition i Bruxelles, og understreger betydningen af at forstærke dette personale med udstationerede diplomater og tjenestemænd fra Kommissionen og Rådssekretariatet. Udstationering af medlemmer af nationale diplomatiske tjenester på et midlertidig grundlag vil medvirke til at øge synergien med medlemsstaterne og fremme en styrkelse af den politiske analysekapacitet. Nogle har foreslået at styrke Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité's rolle med hensyn til at yde den højtstående repræsentant politisk vejledning.
65. Gruppen er af den opfattelse, at de nuværende ordninger for EU's eksterne repræsentation i multilaterale fora mangler klarhed, og mener, at én enkelt repræsentation vil forbedre EU's evne til at handle effektivt og overbevisende på globalt plan. Nogle mener imidlertid, at en forskelligartet repræsentation er uundgåelig i betragtning af de forskellige aktionsområder og forskellene i afgrænsning af kompetence mellem EU og dets medlemsstater. Gruppen er enig om, at medlemsstaterne bør styrke koordineringen af deres holdninger i internationale organisationer og konferencer med henblik på at nå frem til enighed om EU-holdninger og om en strategi for, hvordan de skal fremmes. Gruppen er endvidere enig om, at EU, når der er opnået enighed om en EU-holdning, bør have én enkelt talsmand. Den har desuden givet udtryk for, at EU-koordineringen i forbindelse med FN's Sikkerhedsråd kan forbedres.
66. Spørgsmålet om EU's repræsentation i internationale organisationer er efter gruppens opfattelse både kompliceret og følsomt. Medlemmerne har udtrykt tilfredshed med den klarhed og effektivitet, der kendetegner Kommissionens EF-repræsentation på det handelspolitiske område. Adskillige medlemmer mener, at repræsentationen i internationale fora inden for de øvrige politikområder, hvor medlemsstaterne er indforstået med, at kompetencen udøves på overstatsligt plan, bør være i overensstemmelse med interne ordninger. Flere medlemmer går

ind for fuldt EU-medlemskab af internationale organisationer, men nogle medlemmer finder det problematisk, fordi de mener, det vil være i modstrid med medlemsstaternes rettigheder, uden at EU's indflydelse øges væsentligt. Gruppen bemærker, at internationale organisationer, der opererer inden for EU's kompetenceområder, vil skulle ændre deres vedtægter, før EU kan blive medlem. Gruppen er enig om, at EU, hvor det er hensigtsmæssigt, bør arbejde for at ændre internationale organisationers vedtægter, så EU kan blive medlem. At EU bliver repræsenteret, vil ikke berøre medlemsstaternes kompetence som internationale retssubjekter eller deres status i internationale organisationer. Det vil være med til at øge de internationale organisationers samlede kapacitet i forbindelse med arbejdet for en bedre global governance. Gruppens medlemmer fra euroområdet, som også støttes af andre, støtter én enkelt repræsentation for euroområdet i internationale finansielle institutioner. Nogle medlemmer understreger, at medlemsstaterne skal træffe foranstaltninger som følge af internationale finansielle institutioners beslutninger, og gruppen henstiller derfor, at der findes en løsning, så der kan skabes sammenhæng mellem på den ene side én enkelt repræsentation og på den anden side medlemsstaternes forpligtelser. Kommissionen opfordres til at se på spørgsmålet og fremsætte forslag.

67. Med hensyn til den eksterne repræsentation ved bilaterale forbindelser mener medlemmerne, at de nuværende ordninger kan forbedres med henblik på at gøre dem mere klare og øge kontinuiteten. Situationen er særlig utilfredsstillende med hensyn til politiske dialogmøder, hvor for mange taler på EU's vegne (formandskabet, den højtstående repræsentant, trojkaen, Kommissionen, medlemsstaterne). Det er blevet påpeget, at meget inden for diplomati afhænger af tillid og personlige forbindelser. Gruppen mener i den forbindelse, at den person, der varetager hvervet som højtstående repræsentant, også bør varetage EU's repræsentation, hvilket vil øge synligheden, klarheden og kontinuiteten for så vidt angår EU's optræden på den internationale scene.
68. Nogle mener, at ansvaret for repræsentationen på højeste politiske plan (stats- eller regeringschefer) bør ligge hos en permanent formand for Det Europæiske Råd. Et flertal af medlemmerne er modstandere af forslaget om en permanent formand for Det Europæiske Råd. Gruppen mener, at dette forslag har mere vidtgående institutionelle konsekvenser og derfor bør drøftes på et plenarmøde.

69. For så vidt angår eksterne repræsentationer argumenterer gruppen for, at der på EU-plan oprettes et diplomatisk akademi, der tilbyder uddannelse for unge diplomater og videreuddannelse for diplomater, der er midt i deres karriere, og en diplomatisk EU-tjeneste parallelt med medlemsstaternes, samt at der udvikles et tættere samarbejde mellem EU's eksterne tjenester og medlemsstaternes. Gruppen foreslår, at Kommissionens nuværende delegationer omdannes til EU-delegationer, og nogle foreslår EU-ambassader, der skal fungere med referat til den person, der bestrider hvervet som højtstående repræsentant, i forbindelse med spørgsmål vedrørende FUSP og med referat til Kommissionen i forbindelse med andre aspekter af EU's optræden udadtil. Medarbejderne skal være tjenestemænd fra Kommissionen og Rådssekretariatet tillige med udstationerede personer fra de nationale diplomatiske tjenester. Disse EU-delegationer/ambassader kan også få til opgave at bistå de medlemsstater, der ikke er repræsenteret i et givent land. Det er desuden blevet påpeget, at medlemsstaternes diplomatiske repræsentationer bør arbejde tæt sammen med EU-delegationerne, og at de bør tilskyndes til at yde støtte og levere oplysninger til den person, der bestrider hvervet som højtstående repræsentant.
-

WORKING DOCUMENTS – WG VII – EXTERNAL ACTION

Date	WD	DRAFTER	Title
23.09.	1	<i>Mr Göran Lennmarker</i>	Proposal to the European Convention on EU trade policy
24.09.	2	<i>Mr Elmar Brok</i>	Letter from Mr Brok to Mr Dehaene
02.10.	3	<i>Mr Alain Lamassoure</i>	Déclaration des principes des relations extérieures de l'Union
04.10.	4	<i>Mr Louis Michel</i>	Intervention
08.10.	5	<i>Mr. Alain Lamassoure</i>	Politique Étrangère : Quel Rôle Pour L'Union Européenne ?
15.10.	6	<i>Secretariat</i>	Les capacités des institutions de l'Union européenne en matière d'action extérieure
15.10.	7	<i>Secretariat</i>	Principals and objectives of EU external action
15.10.	8	<i>Mr Javier Solana</i>	Address
15.10.	9	<i>Mr Poul Nielson</i>	Address
15.10.	10	<i>Mr Pascal Lamy</i>	Intervention
28.10.	11	<i>Mr Adrian Severin</i>	Promoting the community method in the External actions of the EU
28.10.	12	<i>Mr Michael Attalides</i>	Comments on Principles and Objectives of EU external action
29.10.	13	<i>Mr Michel Barnier</i>	Comments on Principles and Objectives of EU external action
29.10.	14	<i>Secretariat</i>	Une réflexion relative à certains aspects financiers des actions extérieures
29.10.	15	<i>Secretariat</i>	Les bases juridiques, compétences, instruments et procédures de décision dans l'action extérieure de l'Union européenne
4.11.	16	<i>Mr Bobby Mc Donagh</i>	Improving the efficiency and effectiveness of the CFSP
5.11.	17	<i>Mr Gunter Pleuger</i>	Double hat
7.11.	18	<i>Ms Danuta Hübner</i>	External representation of the EU
8.11.	19	<i>Ms Teija Tiilikainen</i>	Towards a more effective EU in international relations
8.11.	20	<i>Mr Louis Michel</i>	Les Relations extérieures de l'union européenne
8.11.	22	<i>Mr Bobby McDonagh</i>	Comments on Legal Personality
8.11.	23	<i>Mr Göran Lennmarker</i>	EU external action
11.11.	24	<i>Cion Doc. presented by Mr Michel Barnier</i>	CFSP financing: CFSP budget execution during the last 3 years and Flexibility in financing CFSP
11.11.	25	<i>Mr Bobby McDonagh</i>	Comments on Principles and Objectives of EU external action
11.11.	26	<i>Mr Elmar Brok</i>	The External Representation of the European Union
12.11.	27	<i>Mr Peter Hain</i>	Reform of EC Development Policy
15.11.	29	<i>Mr Christopher Patten</i>	Intervention at joint meeting with WG VIII 14/11/2002
21.11.	48	<i>Mr Poul Nielson</i>	Note on Humanitarian Assistance
21.11.	49	<i>Mr Pierre Lequiller</i>	Comment parvenir à la convergence des politiques étrangères des Etats membres et des actions extérieures de l'Union européenne ?
21.11.	50	<i>Mr Gijs de Vries</i>	Improving joint actions in CFSP
25.11.	53	<i>Mr Hans Martin Bury</i>	Some Questions and Answers regarding the 'Double Hat' of High-Representative and Commissioner for External Relations
03.12.	55	<i>Mr Iñigo Méndez de Vigo</i>	Towards the establishment of a common European diplomacy
03.12.	56	<i>Mr Peter Hain</i>	Recommendations on development cooperation